

strijkster anno 1955

strijken was rust en warmte
in huis, een stilte die als
spiegelend glas kon breken

de bouten stonden achter
op de Leuvense stoof,
werden opgetild met een
houten greep die open klikte
als een geheime koker

plechtig was de handeling:
moeder sprenkelde wat
water uit alsof het linnen
werd gezegend en een zegening
daalde in de schemer, een geur
van bijna verschroeien
alsof er kruiden brandden
in een wierookvat dat onzichtbaar
zwaaide door de kamer

over je schouders lag een mantel
van diepe kalmte, een vrede
die niet zou breken: zonder
woorden werd afgesproken
dat de dag zo eindigen zou

samen rond de Leuvense stoof
en moeder staande alsof ze voor
altijd ons centrum mocht zijn,
de zuil die ons dak zou dragen

nooit vergeet je de rode gloed,
de barst in de kachelpot die
elk ogenblik kon breken

Staf De Wilde